

בין הרי ירושלים
הר אחד עומד קדם;
אין בו צל ואין בו מים -
אין אפילו ציץ פורח.
לא יצמח שם שום דבר
ויבש, חרב הכל;
מסביב ישרק עפר,
אבנים, סלעים וחול

אך על ראש ההר עומד
עץ האון הבודד.

בן האון המסכן
התלונן והתלונן;
את השמש הוא ראה
ואליו מיד קרא:

בן האון המסכן
התלונן והתלונן;
עד ששם עבר ענן,
לבגבן, שגן, קטן.

בן האון המסכן
התלונן והתלונן;
רוח יום אחד עברה
ואליה הוא קרא:

בן האון המסכן
התלונן והתלונן;
ופתאם שפתי ארנבות
אל האון מתקרבות:

בן האון המסכן
התלונן והתלונן;
צפרים עברו מעל
והאון שוב שאל:

בן האון המסכן
התלונן והתלונן;
הוא עמד לבד בהר
ולבו כמעט נשבר.
עד שיום אחד בהיר

באו, מפתה ביער,
ילדות וילדים
חמודות וחמודים.
הם טפסו אל ראש ההר,
והאון כה אמר:

השאל
אין לי זמן, אין לי זמן
ועלי לרוץ מכאן;
אך אבטיח לחזור
אם אפשר פה לעזור!

הזמן
לא אוכל, כי אין כאן מים -
אשאר לי בשמים
אך אבטיח לחזור
אם אפשר פה לעזור!

פֿאן אַני עומד לִבֵּד,
וְאַתּי אין אַף אַחד!

פֿון, לִפְנֵי הַרְבֵּה שָׁנִים,
פֿה עָמְדוּ עוֹד אָרְנִים;
אז הַכֹּל הָיָה יְדוּק,
אז הָיָה עִם מִי לְצַחֵק.
וְעַכְשָׁיו אין אַח, אין רֵעַ-
הֵן אַפְשָׁר לְהִשְׁתַּעֵב!

② שָׁמַשׁ טוֹב, עָמַד, עָמַד,
מְשַׁעֲמִים לִי פֿאן מְאֹד!

③ שׁוֹב אֲנִי עוֹמֵד לִבֵּד,
וְאַתּי אין אַף אַחד!

④ בִּיקָר טוֹב, עֵנָן יָקָר,
בּוֹא נָא, שֵׁב פֿאַן עַל הַקָּר!

⑤ שׁוֹב אֲנִי עוֹמֵד לִבֵּד,
וְאַתּי אין אַף אַחד!

⑥ בִּיקָר טוֹב, לִגְבֻרַת רוּחַ!
בּוֹאֵי עַל יְדֵי לָנוּחַ!

⑦ שׁוֹב אֲנִי עוֹמֵד לִבֵּד,
וְאַתּי אין אַף אַחד!

⑧ בּוֹאוּ הִנֵּה אֲרֻנָּבוֹת,
וְהָיוּ לִי חֲבֵרוֹת!

⑨ שׁוֹב אֲנִי עוֹמֵד לִבֵּד,
וְאַתּי אין אַף אַחד!

⑩

הִתְרַצוּ לְשִׁבֶּת פֿאַן?
מְשַׁעֲמִים לִי כָּל הַזְמָן!

⑪

אוי לי, אוי, וְאַר לי, מַר -
מְשַׁעֲמִים לִי עַל הַקָּר!
אָעמַד תִּמְצִיד לִבֵּד,
אֵהִיָּה בּוֹדֵד לְעַד!

⑫

יְלָדִים וִילָדוֹת,
הִתְרַצוּ פֿה לִבְלוֹת?
שְׁבוּ אַתּי פֿאַן לְתִמְצִיד,
אֵהִיָּה לָכֶם יָדִיד!

יְלָדִים, תּוֹדָה רַבָּה!
עוֹד מַעֵט אָבִיב פֿֿבֵּר פֿאַ.
פֿון, הַזְמָן פֿֿבֵּר לֹא רַחוּק;
שׁוֹב הַכֹּל יֵהִיָּה יְדוּק.

אִם הַקָּר עֲכָשָׁיו קָרִים
אז הַכֹּל יֵהִיָּה פּוֹרִים.
שָׁמַשׁ, רוּחַ וְעֵנָן
יִשְׁמְרוּ כָּל עֵץ קָטָן;

אֲרֻנָּבוֹת וְצִפּוֹרִים
יֵהִיוּ לִי חֲבֵרִים;
וְבוֹאוּ לְטִיִּל
יְלָדִים בְּחֹדֶשׁ-צֵל!

קִרִּים

אִין אָנוּחַ עַל הַקָּר?
אִין פֿאַן צֵל, אִין שׁוּם דְּבָר!
אַךְ אֲבִטִּים לְחֹדֶר
אִם אַפְשָׁר פֿה לְעֹזֵר.

קלוגנות

אי אפשר פה לעצור;
כאן הכל יבש, אפר;
אך נבטיח לחזור
אם אפשר פה לעזור.

קלוג 3

נעזר לעץ גלמוד,
כי אחרת הוא אבוד!

קלוג 4

לא נוכל פה לעמוד,
כי צריכים לשוב, ללמד

מלפנים

אין נשוב בלי עצים?
איפה כאן נחיל ביצים?
אך נבטיח לחזור
אם אפשר פה לעזור!

קלוג 1

מכרחים לחזור, נכון,
אך מצאתי כאן פתרון:
עוד נשוב בטרם נשבת
כל אחד עם שתיל ביד,
כאשר יבוא אביב
אדנים נטע סביב!

קלוג 2

מה מספן הוא עץ הארן-
הוא עומד לבד, כמו תרן!

קלוג 5

מה מספן הוא, מה אמלל
אין לו חברים בכלל!

קלוג 6

לעמד ללא חברה -
זה עצוב נורא, נורא!